

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- * Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler 1
- * Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 af 14. juli 1992 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler 9
- * Rådets forordning (EØF) nr. 2083/92 af 14. juli 1992 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2092/92 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler 15
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2084/92 af 23. juli 1992 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 17
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2085/92 af 23. juli 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 19
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2086/92 af 23. juli 1992 om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren 21
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 2087/92 af 22. juli 1992 om tarifiering af visse varer i Den Kombinerede Nomenklatur 24
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2088/92 af 23. juli 1992 om levering af raffineret rapsolie som fødevarerhjælp 26
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2089/92 af 23. juli 1992 om konstatering af en alvorlig krisesituation på markeder for ferskner 32

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

- * **Underretning om ikrafttrædelsesdatoen for aftalen med Østrig om videreførelse af aftalen om gensidig oprettelse af toldkontingenter for visse kvalitetssvine** 33
-

Berigtigelser

- * **Berigtigelse til Rådets direktiv 92/48/EØF af 16. juni 1992 om fastsættelse af minimumshygiejneregler for fiskerivarer fremstillet om bord på visse fartøjer i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), i direktiv 91/493/EØF (EFT nr. L 187 af 7. 7. 1992)** 34

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

af 14. juli 1992

om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (⁽¹⁾),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (⁽²⁾),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (⁽³⁾), og

ud fra følgende betragtninger:

Produktion, tilvirkning og distribution af landbrugsprodukter og levnedsmidler indtager en vigtig plads i Fællesskabets økonomi;

i forbindelse med omlægningen af den fælles landbrugs politik bør der tilskyndes til diversificering af landbrugsproduktionen for at opnå en bedre ligevægt mellem udbud og efterspørgsel på markedet; fremme af salget af produkter med visse kendetegn kan få væsentlig betydning for landdistrikterne, især de ugunstigt stillede eller afsides liggende områder, i og med at landbrugernes indkomst forøges og landbefolkningen kan forblive i disse områder;

det er i øvrigt blevet konstateret i de seneste år, at forbrugerne har tendens til at foretrække kvalitet frem for kvantitet i deres ernæring; dette ønske om specifikke produkter giver sig bl.a. udslag i større og større efterspørgsel efter landbrugsprodukter og levnedsmidler af en bestemt geografisk oprindelse;

stillet over for et stort vareudbud og fyldige oplysninger herom bør forbrugeren, for bedre at kunne foretage sit valg, have en klar og kortfattet vareinformation med præcise oplysninger om produktets oprindelse;

mærkningen af landbrugsprodukter og levnedsmidler er underlagt de generelle regler, der er fastsat i Fællesskabet, især ved Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne (⁽⁴⁾); der bør af hensyn til deres specifikke karakter fastsættes særlige supplerende bestemmelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler fra et afgrænset område;

viljen til at beskytte landbrugsprodukter eller levnedsmidler, der kan identificeres med hensyn til deres geografiske oprindelse, har fået visse medlemsstater til at indføre »kontrollerede oprindelsesbetegnelser«; disse har udviklet sig på tilfredsstillende vis for producenterne, der opnår bedre indtægter til gengæld for en reel indsats for at fremstille kvalitetsprodukter, og for forbrugerne, der tilbydes specifikke produkter med garanti for deres tilvirkningsmåde oprindelse;

den nationale praksis med hensyn til anvendelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser er imidlertid varierende; det er nødvendigt at indføre en EF-holdning hertil; et sæt EF-regler med en beskyttelsesordning vil nemlig gøre det muligt for de geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelserne at udvikle sig, fordi sådanne regler i kraft af den ensartethed, som de vil medføre, vil sikre lige konkurrencevilkår for producenterne af produkter med sådanne betegnelser og styrke produktets værdi for forbrugerne;

de påtænkte regler bør ikke berøre de gældende EF-retsfor skrifter for vin og spiritus, som tilsigter et højere beskyttelsesniveau;

(¹) EFT C 30 af 6. 2. 1991, s. 9,
og EFT nr. C 69 af 18. 3. 1992, s. 15.

(²) EFT nr. C 326 af 16. 12. 1991, s. 35.

(³) EFT nr. C 269 af 14. 10. 1991, s. 62.

(⁴) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/72/EØF (EFT nr. L 42 af 15. 2. 1991, s. 27.)

anvendelsesområdet for denne forordning er begrænset til landbrugsprodukter og levnedsmidler, for hvilke der er en sammenhæng mellem produktets eller levnedsmidlets kendetegn og dets geografiske oprindelse; anvendelsesområdet kan om nødvendigt udvides til også at omfatte andre produkter eller levnedsmidler;

i betragtning af den nuværende praksis bør der fastsættes to forskellige niveauer for geografisk reference, nemlig beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede oprindelsesbetegnelser;

et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel med en sådan betegnelse bør opfylde en række betingelser, der er opregnet i en varespecifikation;

de geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelserne bør registreres på fællesskabsplan for at opnå beskyttelse i alle medlemsstater; hvis de indføres i et register, er det endvidere muligt at sikre, at de erhvervsdrivende og forbrugerne bliver underrettet;

registreringsproceduren skal gøre det muligt for enhver individuelt og direkte berørt person at gøre sine rettigheder gældende ved indsigelse over for Kommissionen via den givne medlemsstat;

der bør findes procedurer, som gør det muligt efter registreringen enten at tilpasse varespecifikationen, især af hensyn til udviklingen i den teknologiske viden, eller at slette den geografiske betegnelse eller oprindelsesbetegnelsen for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel i registreret, når produktet eller levnedsmidlet ikke længere er i overensstemmelse med den varespecifikation, i henhold til hvilken den geografiske betegnelse eller oprindelsesbetegnelsen er blevet godkendt;

samhandel bør tillades med tredjelande, som kan give tilsvarende garantier for godkendelse og kontrol af geografiske betegnelser eller oprindelsesbetegnelser på deres område;

der bør fastsættes en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i et forskriftsudvalg, som oprettes med henblik herpå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes reglerne for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for de landbrugsprodukter til konsum, der er opført i bilag II til Traktaten, samt for de levnedsmidler, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, og de landbrugspro-

dukter, der er opført på listen i bilag II til denne forordning.

Bestemmelserne i denne forordning gælder dog ikke for produkter, der henhører under vinsektoren, eller for spiritus.

Bilag I kan ændres efter fremgangsmåden i artikel 15.

2. Denne forordning berører ikke andre EF-særbestemmelser.

3. Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾ gælder ikke for oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 2

1. Fællesskabsbeskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler kan opnås i henhold til denne forordning.

2. I denne forordning forstås ved:

a) *oprindelsesbetegnelse*: navnet på et område, et bestemt sted eller i undtagelsestilfælde et land, der betegner et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel:

— som har oprindelse i dette område, dette bestemte sted eller dette land, og

— hvis egenskaber eller andre kendetegn hovedsageligt eller fuldstændigt kan tilskrives det geografiske miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer, og som er fremstillet, forarbejdet og tilvirket i det afgrænsede geografiske område;

b) *geografisk betegnelse*: navnet på et område, et bestemt sted eller i undtagelsestilfælde et land, der betegner et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel:

— som har oprindelse i dette område, dette bestemte sted eller dette land, og

— hvis bestemte egenskaber, omdømme eller andre kendetegn kan tilskrives den geografiske oprindelse, og som er fremstillet og/eller forarbejdet og/eller tilvirket i det afgrænsede geografiske område.

3. Som oprindelsesbetegnelser anses desuden visse traditionelle, eventuelt geografiske, betegnelser, som betegner et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel med oprindelse i et område eller et bestemt sted, og som opfylder betingelserne i stk. 2, litra a), andet led.

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved beslutning 90/230/EØF (EFT nr. L 128 af 18. 5. 1990, s. 15).

4. Uanset stk. 2, litra a), ligestilles visse geografiske betegnelser med oprindelsesbetegnelser, når råvarerne i de pågældende produkter hidrører fra et større eller et andet geografisk område end det område, hvori de er forarbejdet, forudsat:

- at produktionsområdet for råvaren er afgrænset, og
- at der gælder særlige betingelser for fremstilling af råvarerne, samt
- at der findes en kontrolordning, som sikrer, at disse betingelser er overholdt.

5. Efter stk. 4 anses kun levende dyr, kød og mælk for at være råvarer. Anvendelse af andre råvarer kan tillades efter fremgangsmåden i artikel 15.

6. For at falde ind under undtagelsen i stk. 4 skal de pågældende betegnelser enten være anerkendt eller tidligere have været anerkendt som oprindelsesbetegnelser, der nyder godt af national beskyttelse i den pågældende medlemsstat, eller, hvis en sådan ordning ikke findes, være udtryk for traditionelle kendetegn og have et omdømme og en anseelse af usædvanlig karakter.

7. For at falde ind under undtagelsen i stk. 4 skal ansøgninger om registrering indgives senest to år efter datoen for forordningens ikrafttræden.

Artikel 3

1. Betegnelser, der er blevet artsbetegnelser, kan ikke registreres.

I denne forordning forstås ved en betegnelse, der er blevet en artsbetegnelse, navnet på et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, der, selv om det henviser til det sted eller område, hvor landbrugsproduktet eller levnedsmidlet først blev fremstillet eller markedsført, er blevet fællesbetegnelsen for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel.

For at fastslå, hvorvidt en betegnelse er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle faktorer, især

- de faktiske forhold i den medlemsstat, hvor navnet har sin oprindelse, og i det traditionelle forbrugsområde
- de faktiske forhold i andre medlemsstater
- de relevante nationale retsfor skrifter eller EF-retsfor skrifter

Når en ansøgning om registrering afvises efter fremgangsmåden i artikel 6 og 7, fordi en betegnelse er blevet en artsbetegnelse, offentliggør Kommissionen den pågældende afgørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Et navn kan ikke registreres som oprindelsesbetegnelse eller som geografisk betegnelse, når det kolliderer med navnet på en planteart eller en dyrerace og derfor vil

kunne vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

3. Inden denne forordning træder i kraft, skal Kommissionen med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen opstille og i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre en ikke udtømmende vejledende liste over navnene på landbrugsprodukter og levnedsmidler, der er omfattet af denne forordning, og som i henhold til stk. 1 betragtes som artsbetegnelser og således ikke kan registreres under denne forordning.

Artikel 4

1. For at en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) eller en beskyttet geografisk betegnelse (BGB) kan benyttes for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, skal dette være omfattet af en varespecifikation.

2. Varespecifikationen skal mindst omfatte følgende:

- a) navnet på landbrugsproduktet eller levnedsmidlet med oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse
- b) en beskrivelse af landbrugsproduktet eller levnedsmidlet med angivelse af eventuelle råvarer og af landbrugsproduktets eller levnedsmidlets vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske og/eller organoleptiske egenskaber
- c) en afgrænsning af det geografiske område, og i givet fald bevis for, at betingelserne i artikel 2, stk. 4, er overholdt
- d) bevis for, at landbrugsproduktet eller levnedsmidlet har oprindelse i det geografiske område i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra a) eller b)
- e) en beskrivelse af, hvorledes landbrugsproduktet eller levnedsmidlet fremstilles, og i givet fald af de faste og vedvarende lokale metoder
- f) en angivelse af faktorer som bevis på tilknytningen til det geografiske miljø eller den geografiske oprindelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra a) eller b)
- g) henvisninger til de(n) kontrolinstans(er), der er omhandlet i artikel 10
- h) særlige elementer i mærkningen, der vedrører angivelsen »BOB« eller »BGB«, eller de tilsvarende traditionelle nationale angivelser
- i) eventuelle krav, der er nedfældet i fællesskabsbestemmelser og/eller nationale bestemmelser.

Artikel 5

1. Kun en sammenslutning eller på visse betingelser, der skal fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 15, en fysisk eller juridisk person er beføjet til at indgive ansøgninger om registrering.

I denne artikel forstås ved »sammenslutning« enhver organisation, uaset dens retlige status eller faktiske sammensætning, af producenter og/eller forarbejdere, der beskæftiger sig med samme landbrugsprodukt eller samme levnedsmiddel. Andre interesserede parter kan deltage i sammenslutningen.

2. En sammenslutning eller en fysisk eller juridisk person kan kun ansøge om registrering for de landbrugsprodukter eller levnedsmidler, som den pågældende sammenslutning eller person selv fremstiller eller tilvirker, jf. artikel 2, stk. 2, litra a) eller b).

3. Registreringsansøgningen skal omfatte den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 4.

4. Registreringsansøgningen stiles til den medlemsstat, hvor det geografiske område er beliggende.

5. Medlemsstaten kontrollerer, om ansøgningen er berettiget, og fremsender, hvis den finder, at forordningskrav er opfyldt, ansøgningen tillige med den i artikel 4 omhandlede varespecifikation og andre dokumenter, som den har baseret sin afgørelse på, til Kommissionen.

Hvis en ansøgning vedrører en betegnelse, som også angiver et geografisk område i en anden medlemsstat, skal denne medlemsstat høres, inden der træffes afgørelse.

6. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme denne artikel.

Artikel 6

1. Inden for en periode på seks måneder kontrollerer Kommissionen ved en formel undersøgelse, om registreringsansøgningen indeholder alle de i artikel 4 nævnte oplysninger.

Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om sine konklusioner.

2. Hvis Kommissionen på baggrund af bestemmelserne i stk. 1 drager den konklusion, at en betegnelse opfylder betingelserne for beskyttelse, offentliggør den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ansøgerens navn og adresse, betegnelsen på produktet, de vigtigste punkter i ansøgningen, henvisningerne til de nationale bestemmelser vedrørende dets tilvirkning, produktion eller fremstilling og om nødvendigt de betragtninger, der ligger til grund for afgørelsen.

3. Modtager Kommissionen ingen indsigelser i henhold til artikel 7, indføres betegnelsen i et af Kommissionen ført register benævnt »register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser«, der indeholder navnene på vedkommende sammenslutninger og kontrolorganer.

4. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*:

- de betegnelser, der indføres i registret
- ændringer i registret, der foretages i overensstemmelse med artikel 9 og 11.

5. Hvis Kommissionen på baggrund af undersøgelsen i stk. 1 drager den konklusion, at en betegnelse ikke opfylder betingelserne for beskyttelse, beslutter den efter fremgangsmåden i artikel 15 ikke at foretage den i stk. 2 omhandlede offentliggørelse.

Inden den i stk. 2 og 4 omhandlede offentliggørelse og den i stk. 3 omhandlede registrering kan Kommissionen anmode udvalget i artikel 15 om at afgive udtalelse.

Artikel 7

1. Inden seks måneder efter datoen for den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* kan enhver medlemsstat gøre indsigelse mod registreringer.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder drager omsorg for, at enhver, der kan påvise en berettiget økonomisk interesse, får adgang til at gøre sig bekendt med ansøgningen. Endvidere kan medlemsstaterne i overensstemmelse med deres faktiske forhold bestemme, at andre parter med en berettiget interesse kan få sådan adgang.

3. Enhver retmæssigt berørt fysisk eller juridisk person kan rejse indsigelse mod den påtænkte registrering ved at fremsende en behørigt begrundet erklæring til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende person har bopæl eller forretningssted. Den kompetente myndighed træffer de fornødne foranstaltninger for at tage hensyn til disse bemærkninger eller denne indsigelse inden for de fastsatte frister.

4. For at kunne tages til følge skal indsigelsesmeddelelsen:

- enten påvise, at betingelserne i artikel 2 ikke er opfyldt
- eller påvise, at registreringen af det foreslåede navn vil skade en eksisterende helt eller delvis enslydende betegnelse eller et varemærke eller produkter, som lovligt findes på markedet på tidspunktet for denne forordnings offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*
- eller præcisere de omstændigheder, som gør det muligt at slutte, at det navn, som er søgt registreret, er en artsbetegnelse.

5. Såfremt en indsigelse kan tages til følge i henhold til stk. 4, opfordrer Kommissionen de pågældende medlemsstater til at søge at nå til indbyrdes enighed i overensstemmelse med deres interne procedurer inden tre måneder. Hvis:

- a) enighed opnås, meddeler de pågældende medlemsstater Kommissionen alle enkeltheder i forbindelse med den opnåede enighed, samt ansøgerens og den indsigende parts synspunkter. Såfremt de oplysninger, der modtages i medfør af artikel 5, ikke har undergået ændringer, følger Kommissionen fremgangsmåden i artikel 6, stk. 4. I modsat fald indleder den på ny fremgangsmåden i artikel 7;

b) enighed ikke opnås, træffer Kommissionen afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 15 under hensyntagen til loyal skik og brug og den faktiske risiko for forveksling. Beslutes det at lade registrering ske, foretager Kommissionen offentliggørelse efter fremgangsmåden i artikel 6, stk. 4.

Artikel 8

Angivelserne »BOB« og »BGB« eller de tilsvarende traditionelle nationale angivelser må kun forekomme på landbrugsprodukter og levnedsmidler, der omfattes af denne forordning.

Artikel 9

Den pågældende medlemsstat kan anmode om ændring af en varespecifikation, navnlig for at tage hensyn til de seneste videnskabelige og tekniske resultater eller for at foretage en ny geografisk afgrænsning.

Fremgangsmåden i artikel 6 finder tilsvarende anvendelse.

Kommissionen kan dog efter fremgangsmåden i artikel 15 beslutte ikke at anvende fremgangsmåden i artikel 6, såfremt der er tale om en mindre ændring.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden oprettes en kontrolinstans, der har til opgave at sikre, at landbrugsprodukter og levnedsmidler, der er forsynet med en beskyttet betegnelse, opfylder kravene i varespecifikationen.

2. Kontrolinstansen kan omfatte en eller flere udpegede kontrolmyndigheder og/eller et eller flere private organer, der er godkendt til dette formål af den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over de godkendte myndigheder og/eller organer samt deres respektive beføjelser. Kommissionen offentliggør oplysningerne i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. De udpegede kontrolmyndigheder og/eller private organer skal dels yde tilstrækkelige garantier for objektivitet og upartiskhed over for enhver producent eller forarbejdningsvirksomhed, som de kontrollerer, dels godtgøre, at de permanent råder over de fornødne eksperter og midler til at sikre kontrollen af landbrugsprodukter og levnedsmidler, der er forsynet med en beskyttet betegnelse.

Hvis kontrolinstansen lader et andet organ foretage en del af kontrollen, skal dette yde de samme garantier. De udpegede kontrolmyndigheder og/eller godkendte private organer er dog i dette tilfælde fortsat ansvarlige over for medlemsstaten for den samlede kontrol.

Organer skal fra den 1. januar 1988 opfylde kravene i standard EN 45011 af 26. juni 1989 for at kunne blive godkendt af en medlemsstat med henblik på denne forordnings anvendelse.

4. Når en medlemsstats udpegede kontrolmyndigheder og/eller private organer konstaterer, at et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, der er forsynet med en beskyttet betegnelse, og som har oprindelse i denne medlemsstat, ikke opfylder kravene i varespecifikationen, træffer de de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af denne forordning. De underretter medlemsstaten om de foranstaltninger, som kontrollen har givet anledning til. De berørte parter skal underrettes om trufne afgørelser.

5. Medlemsstaten skal trække godkendelsen af et kontrolorgan tilbage, når de i stk. 2 og 3 omhandlede betingelser ikke længere er opfyldt. Den meddeler dette til Kommissionen, som i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggør en revideret liste over de godkendte organer.

6. Medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at en producent, der opfylder kravene i denne forordning, har adgang til kontrolordningen.

7. Omkostningerne ved den særlige kontrol i henhold til denne forordning påhviler brugerne af en beskyttet betegnelse.

Artikel 11

1. Enhver medlemsstat kan gøre gældende, at et krav i varespecifikationen for et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel med en beskyttet betegnelse ikke er opfyldt.

2. Den i stk. 1 nævnte medlemsstat fremsætter sådan hævde over for den berørte medlemsstat. Den berørte medlemsstat undersøger klagen og underretter den anden medlemsstat om resultatet af undersøgelsen og om de foranstaltninger, den har truffet.

3. I tilfælde af gentagne uregelmæssigheder og såfremt de berørte medlemsstater ikke kan nå til enighed, skal en behørigt begrundet klage sendes til Kommissionen.

4. Kommissionen undersøger klagen ved at høre de berørte medlemsstater. Når Kommissionen har hørt udvalget i artikel 15, træffer den de eventuelt nødvendige foranstaltninger. Disse kan indebære, at registreringen annulleres.

Artikel 12

1. Uden at internationale aftaler berøres derved, finder denne forordning anvendelse på landbrugsprodukter og levnedsmidler fra et tredjeland, dersom :

— tredjelandet kan give garantier, som er identiske med eller svarer til de i artikel 4 nævnte,

- der i tredjelandet findes en kontrolordning svarende til den i artikel 10 nævnte,
- tredjelandet er parat til for tilsvarende landbrugsprodukter og levnedsmidler fra Fællesskabet at yde en beskyttelse svarende til den, der findes i Fællesskabet.

2. Er den beskyttede betegnelse i et tredjeland enslydende med en beskyttet betegnelse i Fællesskabet, foretages registreringen under hensyn til lokale og traditionelle sædvaner og den faktiske risiko for forveksling.

Brugen af sådanne betegnelser tillades kun, hvis produktets oprindelsesland er klart og tydeligt angivet på etiketten.

Artikel 13

1. Registrerede betegnelse er beskyttet mod:

- a) enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af en registreret betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, for så vidt disse produkter kan sammenlignes med de produkter, der er registreret under denne betegnelse, eller for så vidt anvendelse af betegnelsen indebærer udnyttelse af den beskyttede betegnelses omdømme
- b) enhver uretmæssig brug, efterligning eller antydning, selv hvis produktets virkelige oprindelse er angivet, eller hvis den beskyttede betegnelse er anvendt i oversættelse eller ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning« eller lignende
- c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produkternes herkomst, oprindelse, art og hovedegenskaber på pakningen eller emballagen, i reklamerne eller i dokumenterne for de pågældende produkter samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af oprindelsen
- d) enhver anden form for praksis, som kan vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Når der i en registreret betegnelse indgår navnet på et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel, der betragtes som en artsbetegnelse, er anvendelse af denne artsbetegnelse på de tilsvarende landbrugsprodukter eller levnedsmidler ikke i strid med litra a) og b) i første afsnit.

2. Medlemsstaterne kan dog bibeholde de nationale bestemmelser om tilladelse til anvendelse af udtrykkene i stk. 1, litra b), i en begrænset periode på maksimalt fem år efter datoen for offentliggørelse af denne forordning, dersom:

- produkterne har været lovligt markedsført under dette udtryk i mindst fem år inden datoen for offentliggørelse af denne forordning

- produktets virkelige oprindelse er klart og tydeligt angivet på mærkningen.

Denne undtagelse må dog ikke medføre, at produkterne frit markedsføres på en medlemsstats område, hvor disse udtryk ikke er tilladt.

3. Beskyttede betegnelser kan ikke blive til artsbetegnelser.

Artikel 14

1. Når en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse registreres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, afvises ansøgningen om registrering af et mærke, som svarer til en af situationerne i artikel 13, og som vedrører samme type produkt, dersom ansøgningen om registrering af mærket er indgivet efter datoen for den offentliggørelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2.

Mærker, der er registreret i strid med første afsnit, annulleres.

Bestemmelserne i dette stykke gælder ligeledes, når ansøgningen om registrering af et mærke er indgivet inden datoen for den offentliggørelse af ansøgningen om registrering, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, dersom denne offentliggørelse sker inden mærkets registrering.

2. Under overholdelse af fællesskabsretten kan et mærke, som svarer til en af situationerne i artikel 13, og som er registreret i god tro inden datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, fortsat anvendes til trods for registreringen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, såfremt mærket ikke er erklæret ugyldigt eller rettighederne dertil ikke er fortabt af de grunde, der er anført i henholdsvis artikel 3, stk. 1, litra c) og g), og artikel 12, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker⁽¹⁾.

3. En oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse registreres ikke, såfremt registreringen på baggrund af et mærkes omdømme og anseelse og varigheden af dets anvendelse vil kunne vildlede forbrugeren med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Artikel 15

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

⁽¹⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989, s. 1. Direktivet er ændret ved beslutning 92/10/EØF (EFT nr. L 6 af 11. 1. 1992, s. 35).

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 16

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter fremgangsmåden i artikel 15.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 1992.

På Rådets vegne

J. GUMMER

Formand

Artikel 17

1. Inden seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden underretter medlemsstaterne Kommissionen om, hvilke ved lov beskyttede betegnelser eller, i de medlemsstater, hvor der ikke findes nogen beskyttelsesordning hvilke hævdevundne betegnelser de ønsker at registrere i henhold til forordningen.

2. Kommissionen registrerer efter fremgangsmåden i artikel 15 de i stk. 1 omhandlede betegnelser, som omfattes af artikel 2 og 4. Artikel 7 finder ikke anvendelse. Artsbetegnelser registreres dog ikke.

3. Medlemsstaterne kan bibeholde den nationale beskyttelse af de betegnelser, der er meddelt i henhold til stk. 1, indtil den dato, hvor der træffes afgørelse om registrering.

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft tolv måneder efter datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

BILAG I

Levnedsmidler omhandlet i artikel 1, stk. 1

- øl
 - naturligt mineralvand og kildevand
 - drikkevarer på basis af planteekstrakter
 - Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk samt konfekturvarer
 - vegetabiliske carbohydratgummier og naturharpikser
-

BILAG II

Landbrugsprodukter omhandlet I artikel 1, stk. 1

- hør
 - æteriske olier
-

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2082/92

af 14. juli 1992

om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Produktion, tilvirkning og distribution af landbrugsprodukter og levnedsmidler indtager en vigtig plads i Fællesskabets økonomi;

i forbindelse med omlægningen af den fælles landbrugs politik bør der tilskyndes til diversificering af landbrugsproduktionen; fremme af salget af specifikke produkter kan få væsentlig betydning for landdistrikterne, især de ugunstigt stillede eller afsides liggende områder, i og med et landbrugernes indkomst øges og landbefolkningen opretholdes i disse områder;

med henblik på gennemførelsen af det indre marked for levnedsmidler bør erhvervslivet have mulighed for at fremhæve produkternes værdi, samtidig med at forbrugerne beskyttes mod uhæderlig forretningspraksis, og det sikres, at handelstransaktionerne følger normerne;

i overensstemmelse med Rådets resolution af 9. november 1989 om de fremtidige prioriteter for en intensiveret forbrugerbeskyttelsespolitik ⁽⁴⁾ bør der tages hensyn til kravet om kvalitetsforbedring og stadig bedre information af forbrugerne med hensyn til levnedsmidlernes art og produktions- eller forarbejdningsmåde samt særlige kendetegn; stillet over for et stort vareudbud og en mængde oplysninger om varerne bør forbrugeren, for bedre at kunne foretage sit valg, have en klar og kortfattet vareinformation med præcise oplysninger om levnedsmidlets specifikke kvaliteter;

en frivillig ordning, der beror på lovhjemlede kriterier, gør det muligt at nå disse mål; en sådan frivillig ordning, der gør det muligt for de erhvervsdrivende at udbrede kendskabet i Fællesskabet til et levnedsmiddels kvalitet, skal på

enhver måde sikre, at handelens referencer til et levnedsmiddel er korrekte;

visse producenter ønsker at fremhæve landbrugsproduktets eller levnedsmidlets specificitet, fordi det klart adskiller sig fra andre lignende produkter eller levnedsmidler ved kendetegn, der er særegne for netop det; den attesterede specificitet bør derfor kontrolleres for at sikre forbrugerbeskyttelsen;

i betragtning af disse produkters eller levnedsmidlers specificitet bør der vedtages særlige bestemmelser som supplement til de mærkningsregler, der blev indført ved Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne ⁽⁵⁾, og bl.a. indføres en angivelse og eventuelt et EF-symbol, der ledsager levnedsmidlernes salgsbetegnelse, og som informerer forbrugeren om, at det drejer sig om et levnedsmiddel med kontrollerede specifikke kendetegn;

for at sikre overholdelsen og bestandigheden af de attesterede specifikke kendetegn er det nødvendigt, at producenter, der er forenet i sammenslutninger, selv fastsætter landbrugsproduktets eller levnedsmidlets specifikke kendetegn i en varespecifikation; reglerne for godkendelse af de kontrolorganer, der varetager kontrollen af, at specifikationerne er overholdt, skal være ens for hele Fællesskabet;

for ikke at skabe ulige konkurrencevilkår bør enhver producent have ret til at anvende enten en registreret salgsbetegnelse sammen med en benævnelse og i givet fald med et fællesskabssymbol eller en salgsbetegnelse, der er registreret som sådan, såfremt det levnedsmiddel, han producerer eller forarbejder, er i overensstemmelse med de tilsvarende specifikationer, og det kontrolorgan, han har valgt, er godkendt;

der bør indføres bestemmelser, der muliggør samhandel med tredjelands, som kan godtgøre, at de har tilsvarende garantier for opnåelse og kontrol af specificitetsattestering på deres område;

oplysningerne om et landbrugsprodukts eller et levnedsmidlets specificitet bør, for at gøre producenterne interesserede i at bruge dem og for at sikre, at de er pålidelige for forbrugerne, nyde retlig beskyttelse og være underkastet offentlig kontrol;

⁽¹⁾ EFT nr. C 30 af 6. 2. 1991, s. 4 og EFT nr. C 71 af 20. 3. 1992, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. C 326 af 16. 12. 1991, s. 40.

⁽³⁾ EFT nr. C 40 af 17. 2. 1992, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 294 af 22. 11. 1989, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/72/EØF (EFT nr. L 42 af 15. 2. 1991, s. 27).

der bør fastsættes en procedure for snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forskriftskomiteé, der oprettes med henblik herpå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Denne forordning indeholder de bestemmelser, der skal være opfyldt, for at der kan opnås EF-specificitetsattestering for :

- landbrugsprodukter, der er opført i bilag II til Traktaten og bestemt til konsum
- levnedsmidler, der er opført i bilaget til denne forordning.

Bilaget kan ændres efter fremgangsmåden i artikel 19.

2. Denne forordning berører ikke andre specifikke fællesskabsbestemmelser.

3. Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾ finder ikke anvendelse på de specificitetsattesteringer, der er omhandlet i denne forordning.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved :

1) *Specificitet*: det eller de kendetegn, hvorved et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel klart adskiller sig fra andre lignende landbrugsprodukter eller levnedsmidler i samme kategori.

Et landbrugsprodukts eller et levnedsmiddels præsentation anses ikke for et kendetegn i henhold til første afsnit.

Specificiteten kan ikke være begrænset til en kvalitativ eller kvantitativ sammensætning eller til en produktionsmåde, der er foreskrevet i EF-forskrifter eller nationale forskrifter eller i givet fald i standarder, der er udarbejdet af standardiseringsorganer, eller i frivillige standarder; denne regel finder imidlertid ikke anvendelse, hvis nævnte forskrifter eller standarder er udarbejdet med henblik på at definere en given specificitet.

2) *Sammenslutning*: enhver organisation, uanset retlig status eller sammensætning, af producenter og/eller forarbejdere, der beskæftiger sig med samme landbrugsprodukt eller samme levnedsmiddel. Andre interesserede parter kan deltage i sammenslutningen.

3) *Specificitetsattestering*: Fællesskabets anerkendelse af produktets specificitet efter registrering i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved afgørelse 90/230/EØF (EFT nr. L 128 af 18. 5. 1990, s. 15).

Artikel 3

Kommissionen opretter og fører et register over specificitetsattesteringer, hvori er angivet navnene på landbrugsprodukter eller levnedsmidler, hvis specificitet er anerkendt på fællesskabsplan i overensstemmelse med denne forordning.

Der sondres i dette register mellem de navne, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, og dem, der er omhandlet i artikel 13, stk. 2.

Artikel 4

1. For at kunne optages i det i artikel 3 omhandlede register skal landbrugsproduktet eller levnedsmidlet enten være fremstillet af traditionelle råvarer, eller have en traditionel sammensætning eller en produktions- og/eller forarbejdningsmåde, som er knyttet til den traditionelle produktions- og/eller forarbejdningsform.

2. Et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel kan ikke registreres, hvis dets specificitet :

- a) beror på dets herkomst eller geografiske oprindelse
- b) udelukkende skyldes anvendelse af en teknologisk fornyelse.

Artikel 5

1. Et navn skal for at blive registreret

- enten i sig selv være specifikt
- eller udtrykke landbrugsproduktets eller levnedsmidlets specificitet.

2. Et navn, der udtrykker specificitet i henhold til stk. 1, andet led, kan ikke registreres, hvis det :

- udelukkende henviser til generelle anprisninger, der anvendes for en helhed af landbrugsprodukter eller levnedsmidler, eller til anprisninger, der er omhandlet i en specifik fællesskabsforskrift
- er vildledende, f.eks. navnlig henviser til et indlysende kendetegn ved produktet, eller ikke svarer til varespecificationen eller til forbrugernes forventninger baseret på produktets særlige kendetegn.

3. For at blive registreret skal det specifikke navn, der er omhandlet i stk. 1, første led, være traditionelt og i overensstemmelse med nationale bestemmelser eller have vundet hævd gennem brugen.

4. Det er tilladt at anvende geografiske navne i et navn, der ikke er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler⁽²⁾.

⁽²⁾ Se side 1 i dette nummer af Tidende.

Artikel 6

1. For at kunne få en specificitetsattestering skal et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel opfylde kravene i en varespecifikation.
2. Varespecifikationen skal mindst indeholde :
 - navnet i henhold til artikel 5, affattet på et eller flere sprog
 - en beskrivelse af produktionsmetoden, herunder karakteren af og de særlige kendetegn ved den råvare og/eller de ingredienser, der er anvendt, og/eller metoden for forarbejdning af landbrugsproduktet eller levnedsmidlet under henvisning til dets specificitet
 - oplysninger, der gør det muligt at vurdere den traditionelle karakter som omhandlet i artikel 4, stk. 1
 - en beskrivelse af de særlige kendetegn ved landbrugsproduktet eller levnedsmidlet med angivelse af dets vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske og/eller organoleptiske egenskaber, der vedrører specificiteten
 - minimumskrav og procedurer for specificitetskontrol.

Artikel 7

1. Kun en sammenslutning kan indgive en ansøgning om registrering af et landbrugsprodukts eller levnedsmidlets specificitet.
2. Registreringsansøgningen, der bl.a. omfatter varespecifikationen, indgives til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor sammenslutningen er etableret.
3. Den kompetente myndighed sender ansøgningen til Kommissionen, såfremt den finder, at kravene i artikel 4, 5 og 6 er opfyldt.
4. Medlemsstaterne offentliggør senest på datoen for denne forordnings ikrafttræden de relevante oplysninger vedrørende de kompetente myndigheder, de har udpeget, og underretter Kommissionen herom.

Artikel 8

1. Kommissionen sender den oversatte registreringsansøgning til de øvrige medlemsstater inden for en frist på seks måneder fra datoen for modtagelsen af den i artikel 7, stk. 3, omhandlede ansøgning.

Når Kommissionen har fremsendt ansøgningen som omhandlet i første afsnit, offentliggør den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* de vigtigste oplysninger i den ansøgning, som den i artikel 7 omhandlede kompetente myndighed har fremsendt, bl.a. landbrugsproduktets eller levnedsmidlets navn, jf. artikel 6, stk. 2, første led, og oplysninger om ansøgeren.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder sikrer, at alle, der kan dokumentere en berettiget økonomisk interesse, kan få indsigt i de i stk. 1 nævnte ansøgninger. Derudover kan medlemsstaterne i overensstemmelse med deres gældende regler give andre parter med en berettiget interesse adgang hertil.

3. Inden fem måneder efter datoen for den i stk. 1 omhandlede offentliggørelse kan enhver fysisk eller juridisk person, der kan godtgøre en berettiget interesse i registreringen, ved indgivelse af en behørigt begrundet erklæring til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den pågældende har bopæl eller er etableret, gøre indsigelse mod den påtænkte registrering.

4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at tage hensyn til den i stk. 3 nævnte erklæring inden for de fastsatte frister. Medlemsstaterne kan ligeledes indgive en indsigelse på eget initiativ.

Artikel 9

1. Hvis Kommissionen ikke har modtaget nogen indsigelse inden for en frist på seks måneder, indfører den de i artikel 8, stk. 1, nævnte vigtigste oplysninger i det register, der er omhandlet i artikel 3, og offentliggør dem i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. I tilfælde af indsigelse opfordrer Kommissionen inden for en frist på tre måneder de pågældende medlemsstater til at søge at nå til enighed indbyrdes i overensstemmelse med deres interne procedurer inden for en yderligere frist på tre måneder.

a) Hvis en sådan enighed opnås, meddeler de pågældende medlemsstater Kommissionen alle enkeltheder i forbindelse med den opnåede enighed samt ansøgerens og den indsigende parts synspunkter. Såfremt de oplysninger, der modtages i medfør af artikel 6, stk. 2, ikke har undergået ændringer, følger Kommissionen fremgangsmåden i stk. 1 i nærværende artikel. I modsat fald indleder den på ny fremgangsmåden i artikel 8.

b) Opnås der ikke enighed, træffer Kommissionen afgørelse om registrering efter fremgangsmåden i artikel 19. Hvis der træffes afgørelse om at registrere specificiteten, følger Kommissionen fremgangsmåden i stk. 1 i nærværende artikel.

Artikel 10

1. Enhver medlemsstat kan gøre gældende, at et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel, der har fået tilkendt en EF-specificitetsattestering, ikke længere opfylder en af betingelserne i varespecifikationen.

2. Den i stk. 1 nævnte medlemsstat fremsætter klagen over for den berørte medlemsstat. Denne undersøger klagen og underretter den anden medlemsstat om resultatet af undersøgelsen og om de trufne foranstaltninger.

3. Når der er tale om gentagne uregelmæssigheder, og når de berørte medlemsstater ikke kan blive enige, skal en behørigt begrundet klage sendes til Kommissionen.

4. Kommissionen undersøger klagen ved at høre de berørte medlemsstater. Kommissionen træffer i givet fald de nødvendige foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 19. Disse kan indebære, at registreringen annulleres.

Artikel 11

1. En medlemsstat kan på anmodning af en sammenslutning, der er etableret på dens område, ansøge om ændring af varespecifikationen.

2. Kommissionen offentliggør ansøgningen om ændring og oplysninger om ansøgeren i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Artikel 8, stk. 2, 3 og 4, finder anvendelse.

Medlemsstatens kompetente myndigheder sørger for, at alle de producenter og/eller forarbejdningsvirksomheder, der anvender den varespecifikation, for hvilken der er ansøgt om ændring, underrettes om offentliggørelsen.

3. Inden tre måneder fra datoen for offentliggørelsen i henhold til stk. 2, kan alle de producenter og/eller forarbejdningsvirksomheder, der anvender den varespecifikation, for hvilken der er ansøgt om ændring, gøre deres ret til at bevare den oprindelige varespecifikation gældende ved en erklæring, der rettes til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den er etableret, og denne myndighed videregiver den til Kommissionen, i givet fald ledsaget af sine bemærkninger.

4. Hvis Kommissionen inden for en frist på fire måneder fra datoen for den offentliggørelse, der er nævnt i stk. 2, ikke modtager nogen indsigelse eller nogen erklæring i henhold til stk. 3, indfører den den ønskede ændring i det register, der er nævnt i artikel 3, og offentliggør den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

5. Hvis Kommissionen modtager en indsigelse eller en erklæring i henhold til stk. 3, registreres ændringen ikke. I så fald kan den i stk. 1 nævnte ansøgende sammenslutning indgive ansøgning om en ny specificitetsattestering efter fremgangsmåden i artikel 7, 8 og 9.

Artikel 12

Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 19 fastlægge et EF-symbol, der kan anføres i mærkningen og

præsentationen af samt reklamer for landbrugsprodukter eller levnedsmidler, der har fået tilkendt EF-specificitetsattestering ifølge denne forordning.

Artikel 13

1. Fra datoen for den i artikel 9, stk. 1, fastsatte offentliggørelse er det i artikel 5 omhandlede navn sammen med den i artikel 15, stk. 1, omhandlede angivelse og i givet fald det i artikel 12 omhandlede EF-symbol forbeholdt landbrugsprodukter eller levnedsmidler, som opfylder kravene i den offentliggjorte varespecifikation.

2. Som en undtagelse fra stk. 1 er navnet som sådant forbeholdt landbrugsprodukter eller levnedsmidler, som opfylder kravene i den offentliggjorte varespecifikation, når:

- sammenslutningen har anmodet om dette i sin registreringsansøgning
- det ikke af fremgangsmåden i artikel 9, stk. 2, litra b), fremgår, at navnet anvendes på lovlig vis og er vitterlig kendt og økonomisk afgørende for lignende landbrugsprodukter eller levnedsmidler.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sørger for, at der senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden oprettes en kontrolinstans, der har til opgave at sikre, at de landbrugsprodukter og levnedsmidler, der er forsynet med en specificitetsattestering, opfylder kravene i varespecifikationen.

2. Kontrolinstansen kan omfatte en eller flere udpegede kontrolmyndigheder og/eller et eller flere private organer, der er godkendt til dette formål, af medlemsstaterne. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listerne over de godkendte myndigheder og/eller organer samt deres respektive beføjelser. Kommissionen offentliggør disse oplysninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. De udpegede kontrolmyndigheder og/eller private organer skal dels yde tilstrækkelige garantier for objektivitet og upartiskhed over for enhver producent eller forarbejdningsvirksomhed, som de kontrollerer, dels godtgøre at de permanent råder over de fornødne eksperter og midler til at sikre kontrollen af landbrugsprodukter og levnedsmidler, der er omfattet af en EF-specificitetsattestering.

Hvis kontrolinstansen lader et andet organ foretage en del af kontrollen, skal dette yde de samme garantier. De udpegede kontrolmyndigheder og/eller godkendte private organer er dog fortsat ansvarlige over for medlemsstaten for den samlede kontrol.

Organer skal fra den 1. januar 1998 opfylde kravene i standard EN 45011 af 26. juni 1989 for at kunne blive godkendt af en medlemsstat med henblik på denne forordning.

4. Når en medlemsstats udpegede kontrolmyndigheder og/eller private organer konstaterer, at et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel, der er tilkendt en specificitetsattestering, som er udstedt af deres medlemsstat, ikke opfylder kravene i varespecifikationen, træffer de de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af denne forordning. De underretter medlemsstaten om de foranstaltninger, der er truffet under udøvelsen af kontrollen. De berørte parter skal underrettes om alle de afgørelser, der træffes.

5. Medlemsstaten skal trække godkendelsen af et kontrolorgan tilbage, når de i stk. 2 og 3 omhandlede betingelser ikke længere er opfyldt. Den meddeler Kommissionen dette, og Kommissionen offentliggør en revideret liste over godkendte organer i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

6. Medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at en producent, der opfylder kravene i denne forordning, har adgang til kontrolordningen.

7. Omkostningerne ved den særlige kontrol i henhold til denne forordning påhviler de producenter, der bruger specificitetsattesteringen.

Artikel 15

1. Kun producenter, der overholder den registrerede varespecifikation, kan anvende :

- en angivelse, der skal fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 19
- i givet fald EF-symbolet, samt
- det registrerede navn, jf. dog artikel 13, stk. 2.

2. En producent, som for første gang efter registreringen anvender et navn, der er forbeholdt i henhold til artikel 13, stk. 1 eller 2, skal, uanset om han tilhører den oprindeligt ansøgende sammenslutning, i god tid underrette en udpeget kontrolmyndighed eller et udpeget kontrolorgan i den medlemsstat, hvor han er etableret.

3. Den udpegede kontrolmyndighed eller det udpegede kontrolorgan sikrer, at producenten overholder de offentliggjorte enkeltheder, inden produktet markedsføres.

Artikel 16

1. Uden at dette berører internationale aftaler, finder denne forordning anvendelse på landbrugsprodukter eller levnedsmidler fra et tredjeland, dersom

- tredjelandet kan give garantier, der er identiske med eller svarer til dem, der er omhandlet i artikel 4 og 6
- der i det pågældende tredjeland findes en kontrolordning svarende til den ordning, der er omhandlet i artikel 14

— det pågældende tredjeland er rede til for tilsvarende landbrugsprodukter eller levnedsmidler fra Fællesskabet, der har opnået en EF-specificitetsattestering, at yde en beskyttelse svarende til den, der findes i Fællesskabet.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på retlig beskyttelse mod enhver form for misbrug eller vildledende anvendelse af den i artikel 15, stk. 1, omhandlede angivelse og i givet fald det i artikel 12 omhandlede EF-symbol samt mod enhver efterligning af registrerede navne, der er forbeholdt bestemte produkter i henhold til artikel 13.

2. De registrerede navne beskyttes mod enhver praksis, der vil kunne vildlede forbrugerne, bl. a. praksis, der lader formode, at der er tilkendt landbrugsproduktet eller levnedsmidlet en specificitetsattestering, der er udstedt af Fællesskabet.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de truffne foranstaltninger.

Artikel 18

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de på nationalt plan anvendte varebetegnelser ikke kan forveksles med registrerede navne, der er forbeholdt bestemte produkter i henhold til artikel 13, stk. 2.

Artikel 19

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 20

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter fremgangsmåden i artikel 19.

rapport om anvendelsen af forordningen, i givet fald ledsaget af passende forslag.

I rapporten skal der specielt redegøres for følgerne af anvendelsen af artikel 9 og 13.

Artikel 21

Kommissionen forelægger inden for en frist på fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden Rådet en

Artikel 22

Denne forordning træder i kraft tolv måneder efter *offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 1992.

På Rådets vegne

J. GUMMER

Formand

*BILAG***Levnedsmidler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1**

- øl
 - chokolade og andre tilberedte næringsmidler med indhold af kakao
 - brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk, samt konfekturvarer
 - pastaprodukter, også kogte eller med fyld
 - tilberedte retter
 - krydrede sovse
 - supper og bouillon
 - drikkevarer på basis af planteekstrakter
 - is og sorbeter
-

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2083/92

af 14. juli 1992

om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2092/92 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger;

I henhold til artikel 11, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 ⁽¹⁾ kan produkter, som indføres fra et tredjeland, fra den 23. juli 1992 kun markedsføres, hvis de har oprindelse i et tredjeland, der er opført på en liste, som skal fastlægges efter fremgangsmåden i forordningens artikel 14; i artikel 11, stk. 2, fastsættes de betingelser, et tredjeland skal opfylde for at blive optaget på listen;

det har vist sig, at det på grund af, at der indtil nu ikke foreligger oplysninger fra tredjelands, ikke vil være muligt at træffe afgørelse om optagelse af tredjelands på listen inden for ovennævnte frist;

ifølge forordningens artikel 16, stk. 3, andet afsnit, kan anvendelsen af artikel 11 udskydes, men kun hvis et tredjeland har indgivet en anmodning om optagelse på listen inden udløbet af den fastsatte frist;

disse bestemmelser kan medføre, at indførslen af produkter afbrydes i de tilfælde, hvor et tredjeland ikke tidnok har indgivet en anmodning om optagelse på den liste, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a);

det bør undgås, at indførslen fra tredjelands afbrydes for produkter, der opfylder betingelserne i artikel 11, stk. 2, navnlig da sådanne produkter kan være nødvendige for korrekt tilberedning af sammensatte produkter;

i afventning af et tredjelands optagelse på den liste, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a), bør importører kunne få tilladelse til fra tredjelands at indføre produkter, for hvilke det godtgøres, at de er fremstillet under produktions- og kontrolordninger, der er ligestillede med

de i forordning (EØF) nr. 2092/91 omhandlede ordninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2092/91 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2092/91 indsættes som stk. 6:

- *6. a) Som undtagelse fra stk. 1 får importører i en medlemsstat af medlemsstatens kompetente myndighed tilladelse til indtil den 31. juli 1995 at markedsføre importerede produkter fra et tredjeland, der ikke er opført på den i stk. 1, litra a), omhandlede liste, forudsat at der forelægges importmedlemsstatens kompetente myndighed tilstrækkelige beviser for, at de pågældende produkter er fremstillet under produktionsbetingelser, der svarer til de i artikel 6 og 7 omhandlede betingelser, og under kontrolordninger, hvis effektivitet svarer til effektiviteten af de kontrolforanstaltninger, der omhandles i artikel 8 og 9, samt at disse kontrolforanstaltninger faktisk anvendes og anvendes til stadighed.

Tilladelsen er kun gyldig, så længe det godtgøres, at overstående betingelser er opfyldt. Den ophører på det tidspunkt, tredjelands optages på den i stk. 1, litra a), omhandlede liste.

- b) Hvis en medlemsstat finder en importørs bevisførelse fyldestgørende, giver den straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse om, hvilket tredjeland produkterne indføres fra, og detaljerede oplysninger om produktions- og kontrolordningerne og de garantier, der sikrer, at de faktisk anvendes og anvendes til stadighed.
- c) På en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ forelægges sagen det i artikel 14 omhandlede udvalg til gennemgang. Hvis det efter gennemgangen viser sig, at de indførte produkter ikke er fremstillet under tilsvarende produktionsbetingelser og/eller under tilsvarende kontrolordninger, opfordrer Kommissionen den medlemsstat, der har givet tilladelsen, til at trække den tilbage. Om

⁽¹⁾ EFT nr. C 74 af 25. 3. 1992, s. 9.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 10. juli 1992 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 26. maj 1992 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 198 af 22. 7. 1991, s. 1.

nødvendigt kan det efter fremgangsmåden i artikel 14 beslutes, at de pågældende indførsler skal standses eller kun må fortsættes, hvis bestemte betingelser ændres inden for en given frist.

- d) Den i litra b) omhandlede meddelelse kræves ikke, hvis den vedrører produktions- og kontrolordninger, en anden medlemsstat allerede har givet meddelelse om efter litra b), medmindre der fremkommer betydningsfulde, nye oplysninger, så den i litra c) omhandlede gennemgang og beslutning skal tages op på ny.

Kommissionen tager inden den 31. juli 1994 bestemmelserne i stk. 1 og til fornyet overvejelse og forelægger relevante forslag med henblik på en eventuel revision.

- 2) Artikel 16, stk. 3, første afsnit, affattes således :

»3. Artikel 5, artikel 8, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, anvendes fra den 1. januar 1993.«

- 3) Datoerne i artikel 5, stk. 9, og i artikel 10, stk. 7, ændres til 31. juli 1994.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 1992.

På Rådets vegne

J. GUMMER

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2084/92

af 23. juli 1992

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1738/92⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1820/92⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at sikre, at ordningen med importafgifter fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,

sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 22. juli 1992;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1820/92, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. juli 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 185 af 4. 7. 1992, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. juli 1992 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Importafgifter (*)
0709 90 60	149,13 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	149,13 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 10	158,73 ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽¹⁰⁾
1001 10 90	158,73 ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽¹⁰⁾
1001 90 91	137,78
1001 90 99	137,78 ⁽¹¹⁾
1002 00 00	152,26 ⁽⁶⁾
1003 00 10	124,32
1003 00 90	124,32 ⁽¹¹⁾
1004 00 10	107,99
1004 00 90	107,99
1005 10 90	149,13 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	149,13 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	152,15 ⁽⁶⁾
1008 10 00	50,40 ⁽¹¹⁾
1008 20 00	101,08 ⁽⁶⁾
1008 30 00	48,55 ⁽²⁾
1008 90 10	(7)
1008 90 90	48,55
1101 00 00	205,89 ⁽⁸⁾ ⁽¹¹⁾
1102 10 00	225,62 ⁽⁸⁾
1103 11 10	259,03 ⁽⁸⁾ ⁽¹⁰⁾
1103 11 90	222,36 ⁽⁸⁾

(1) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i de franske oversøiske departementer.

(3) For majs med oprindelse i AVS-staterne nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(4) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

(5) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(6) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

(7) Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

(8) Ved indførsel til Portugal forhøjes importafgiften med det beløb, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3808/90.

(9) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT, medmindre stk. 4 i samme artikel finder anvendelse.

(10) Der skal i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i afgørelse 91/482/EØF opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1825/91.

(11) Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med interimsaftalerne mellem Polen, Tjekkoslaviet eller Ungarn og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i forordning (EØF) nr. 585/92 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til nævnte forordning.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2085/92

af 23. juli 1992

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1738/92⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1821/92⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at sikre, at ordningen med importafgifter fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,

sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 22. juli 1992;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminkøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. juli 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.⁽⁵⁾ EFT nr. L 185 af 4. 7. 1992, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. juli 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.
	7	8	9	10
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 10	0	0	0	0
1001 10 90	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

B. Malt

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.	4. term.
	7	8	9	10	11
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2086/92

af 23. juli 1992

om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1720/91⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1514/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Algeriet⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1900/92⁽⁴⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1521/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Marokko⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1901/92⁽⁶⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1508/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Tunesien⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 413/86⁽⁸⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 af 17. maj 1977 om indførsel til Fællesskabet af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1902/92⁽¹⁰⁾, særlig artikel 10, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1620/77 af 18. juli 1977 om indførsel af olivenolie fra Libanon⁽¹¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 3131/78⁽¹²⁾, ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, besluttede Kommis-

sionen at anvende licitationsproceduren for fastsættelsen af importafgifter for olivenolie;

i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2751/78 af 23. november 1978 om almindelige regler for fastsættelse af importafgiften for olivenolie ved licitation⁽¹³⁾ er det fastsat, at minimumsafgiften skal fastsættes for hvert af de pågældende produkter på grundlag af en undersøgelse af situationen, dels på verdensmarkedet og dels på Fællesskabets marked, samt de afgiftssatser tilbudsgiverne har anført;

ved opkrævelsen af afgiften skal der tages hensyn til bestemmelserne i aftalerne mellem Fællesskabet og visse tredjelands; således skal afgiften for disse lande fastsættes på grundlag af den afgift, der skal opkræves ved indførsel fra andre tredjelands;

ifølge artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers association med det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁴⁾ opkræves der ingen afgifter ved import af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier; dog opkræves der ifølge artikel 101, stk. 4, i ovennævnte afgørelse et særligt beløb ved import af visse produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier for at undgå, at produkter med oprindelse i disse lande behandles gunstigere end tilsvarende produkter, der importeres fra Spanien og Portugal til Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985;

gennemførelsen af ovennævnte bestemmelser for de afgiftssatser, tilbudsgiverne har anført den 20. og 21. juli 1992 indebærer, at minimumsimportafgifterne fastsættes som anført i bilag I til denne forordning;

afgiften, der skal opkræves ved indførsel af oliven henhørende under KN-kode 0709 90 39 og 0711 20 90 samt produkter henhørende under KN-kode 1522 00 31, 1522 00 39 og 2306 90 19, skal beregnes ud fra den minimumsimportafgift, der gælder for den mængde olivenolie, disse produkter indeholder; dog kan afgiften for olivenolie ikke ligge under et forud fastsat beløb svarende til 8 % af værdien af det indførte produkt; disse bestemmelser medfører, at afgifterne fastsættes som anført i bilag II til nærværende forordning —

(1) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

(2) EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 27.

(3) EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 24.

(4) EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 1.

(5) EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 43.

(6) EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 2.

(7) EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 9.

(8) EFT nr. L 48 af 26. 2. 1986, s. 1.

(9) EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10.

(10) EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 3.

(11) EFT nr. L 181 af 21. 7. 1977, s. 4.

(12) EFT nr. L 370 af 30. 12. 1978, s. 60.

(13) EFT nr. L 331 af 28. 11. 1978, s. 6.

(14) EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Minimumsimportafgifterne for olivenolie er fastsat i bilag I.

Artikel 2

Afgifterne for indførsel af andre produkter fra oliensektoren er fastsat i bilag II.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 24. juli 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Minimumsimportafgifter i olivenoliesektoren ⁽¹⁾

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelande
1509 10 10	76,00 ⁽²⁾
1509 10 90	76,00 ⁽²⁾
1509 90 00	88,00 ⁽²⁾
1510 00 10	77,00 ⁽²⁾
1510 00 90	122,00 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT. Dog skal der i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i nævnte afgørelse opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3148/91.

⁽²⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode, som helt og holdent er fremstillet i et af nedennævnte lande og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med:

a) Libanon : 0,60 ECU/100 kg ;

b) Tyrkiet : 11,48 ECU/100 kg, såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land ; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift ;

c) Algeriet, Tunesien og Marokko : 12,69 ECU/100 kg, såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land ; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift.

⁽³⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode :

a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,86 ECU/100 kg ;

b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,09 ECU/100 kg.

⁽⁴⁾ I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode :

a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 7,25 ECU/100 kg ;

b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 5,80 ECU/100 kg.

BILAG II

Importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren ⁽¹⁾

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelande
0709 90 39	16,72
0711 20 90	16,72
1522 00 31	38,00
1522 00 39	60,80
2306 90 19	6,16

⁽¹⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT. Dog skal der i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i nævnte afgørelse opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3148/91.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2087/92
af 22. juli 1992
om tarifiering af visse varer i Den Kombinerede Nomenklatur

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87
af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og
Den Fælles Toldtarif⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissio-
nens forordning (EØF) nr. 1039/92⁽²⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

For at sikre en ensartet anvendelse af Den Kombinerede
Nomenklatur, der er knyttet som bilag til ovennævnte
forordning, bør der vedtages bestemmelser vedrørende
tarifiering af de i bilaget omhandlede varer;

forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tari-
feringsbestemmelser vedrørende Den Kombinerede
Nomenklatur; disse bestemmelser gælder også for enhver
anden nomenklatur, hvori denne er gengivet, også delvis
eller eventuelt med tilføjelse af underopdelinger, og som
er fastlagt ved specifikke fællesskabsforskrifter med
henblik på anvendelse af toldmæssige eller andre foran-
staltninger i samhandelen med varer;

ved anvendelse af nævnte almindelige tarifieringsbestem-
melser skal de varer, der er anført i kolonne 1 i skemæt i
bilaget til denne forordning, tariferes i de i kolonne 2
nævnte KN-koder i henhold til de begrundelser der er
anført i kolonne 3;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Nomenklaturudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i skemæt i bilaget, tari-
feres i Den Kombinerede Nomenklatur i de i kolonne 2 i
skemaet nævnte KN-koder.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på enogtyvendedagen
efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers
Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 1992.

På Kommissionens vegne
Christiane SCRIVENER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 110 af 28. 4. 1992, s. 42.

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
1. Varer i form af dyr (heste eller hjorte), af plast, påklæbet et lag flok.	3926 40 00	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3.b og 6 til Den Kombinerede Nomenklatur samt teksten til KN-kode 3926 og 3926 40 00.
2. Bjælker af egetræ, med spalter og revner på overfladerne, længde 255-260 cm, bredde 26-28 cm og tykkelse 15-17 cm, groft savet på de fire flader, ikke imprægneret og uden huller; Form og dimensioner er omfattet af meddelelse nr. 863 fra Den Internationale Jernbaneunion (UIC)(¹).	4406 10 00	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 til Den Kombinerede Nomenklatur samt teksten til KN-kode 4406 og 4406 10 00.
3. Brochure indeholdende information om slotte i Belgien, Luxembourg og Holland og deres egnethed til turistbesøg, afholdelse af receptioner og konferencer samt om hoteller, restauranter, lejligheder, golfbaner og turistattraktioner i nærheden; brochuren indeholder simple kort, der viser slottens beliggenhed	4911 10 00	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 til Den Kombinerede Nomenklatur, bestemmelse 5 til kapitel 49 samt teksten til KN-kode 4911 og 4911 10 00
4. Sæt bestående af et legetøjsur af plast med aftagelig urskive af karton (der bruges som skrivetavle) samt en tavlerenser af legetøjstype og en filtpen	9503 90 31	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3.b og 6 til Den Kombinerede Nomenklatur, bestemmelse 1. til kapitel 96 samt teksten til KN-kode 9503, 9503 90 og 9503 90 31.
5. Forme af plast (*cookie cutters*) bestemt som legetøj til børn til formning af modellervoks til *Disney*-figurer	9503 90 31	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3.b og 6 til Den Kombinerede Nomenklatur, bestemmelse 2.u til kapitel 39 samt teksten til KN-kode 9503, 9503 90 og 9503 90 31.
6. Badebolde, oppustelige, fremstillet ved sammensvejsning af stykker af plast, forsynet med ventil	9503 90 31	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 til Den Kombinerede Nomenklatur samt teksten til KN-kode 9503, 9503 90 og 9503 90 31. Badeboldene kan ikke tariferes under KN-kode 9506 på grund af deres beskaffenhed og begrænsede modstandskraft mod stød
7. Børnetelte til indendørs eller udendørs brug, bestående af stof a nylon i ét stykke, ramme af plastrør og små metalpløkke til fastgørelse af teltet ved udendørs brug	9503 90 37	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3.b og 6 til Den Kombinerede Nomenklatur, bestemmelse 1.t til afsnit XI samt teksten til KN-kode 9503, 9503 90 og 9503 90 37. På grund af dets størrelse (højde: 110 cm og længde: 125 cm) i opstillet form og dets konstruktion (især manglende barduner) anses det ikke for at være et telt og andet campingudstyr, jf. bestemmelse 1.u til kapitel 95

(¹) Union Internationale des Chemins de fer.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2088/92
af 23. juli 1992
om levering af raffineret rapsolie som fødevarehjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3972/86
af 22. december 1986 om politikken med hensyn til føde-
varehjælp og forvaltning af denne hjælp ⁽¹⁾, senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 1930/90 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk.
1, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 1420/87 af 21. maj 1987 om
gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr.
3972/86 om politikken med hensyn til fødevarehjælp og
forvaltning af denne hjælp ⁽³⁾ indeholder en liste over de
lande og organisationer, der kan modtage fødevarehjælp,
og fastsætter de generelle kriterier for transport af føde-
varehjælpen ud over fob-stadiet;

som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af føde-
varehjælp har Kommissionen tildelt visse lande og orga-
nisationer 3 305 tons raffineret rapsolie;

disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de
regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 2200/87 af 8. juli 1987 om almindelige bestemmelser
for tilvejebringelse i Fællesskabet af produkter, der skal
leveres som led i Fællesskabets fødevarehjælp ⁽⁴⁾, ændret
ved forordning (EØF) nr. 790/91 ⁽⁵⁾; det er blandt andet

nødvendigt at præcisere frister og leveringsbetingelser
samt den fremgangsmåde, der skal følges ved bestem-
melsen af de heraf følgende omkostninger;

det har vist sig, at der af forsyningsmæssige grunde ikke
gives tilslag for visse aktioner efter den første og anden
frist for indgivelse af bud; for at undgå en ny offentliggø-
relse af licitationsbekendtgørelsen bør der fastsættes en
tredje frist for indgivelse af bud —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarehjælp til de i bila-
gene anførte modtagere skal der i Fællesskabet tilveje-
bringes raffineret rapsolie efter bestemmelserne i for-
ordning (EØF) nr. 2200/87 og på de i bilagene anførte
betingelser. Tildeling af leveringerne sker ved licitation.

Tilslagsmodtageren anses for at være bekendt med de
generelle og særlige betingelser og for at have accepteret
dem. Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i
hans bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentlig-
gørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 174 af 7. 7. 1990, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. L 136 af 26. 5. 1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 204 af 25. 7. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 81 af 28. 3. 1991, s. 108.

BILAG I

PARTI A, B, C og D

1. **Aktion nr. (¹)**: se bilag II.
2. **Program**: 1991; 1992.
3. **Modtager (²)**: Euronaid, Postbus 77, NL-2340 AB Oegstgeest.
4. **Modtagerens repræsentant (³)**: jf. EFT nr. C 103 af 16. 4. 1987.
5. **Bestemmelsessted eller -land**: se bilag II.
6. **Produkt, der skal tilvejebringes**: raffineret rapsolie.
7. **Nærmere beskrivelse af varen og dennes kvalitet (⁴)**: se listen offentliggjort i EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (III A 1 a)).
8. **Samlet mængde**: 3 305 tons netto.
9. **Antal partier**: 4 (se bilag II).
10. **Emballering og mærkning (⁵) (⁶)**: se listen offentliggjort i EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (III A 2.1, III A 2.3 og III A 3):
 - dåser med 5 liter. Adskillelsen med kartonmellestykker er ikke påkrævet
 - påskrifter på:
 - fransk (364 til 370/1992; 373 til 377/1992; 379 til 389/1992; 1216 til 1217/1991; 1219/1991)
 - portugisisk (358/1992; 372/1992; 378/1992; 390 til 392/1992; 1220/1991)
 - engelsk (363/1992; 371/1992; 393 til 403/92)
 - spansk (342 til 357/1992; 359 til 361/1992)
 - yderligere påskrifter: se bilag II.
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på**: Fællesskabets marked.
12. **Leveringsstadium**: frit afskibningshavn.
13. **Afskibningshavn**: —
14. **Lossehavn angivet af modtageren**: —
15. **Lossehavn**: —
16. **Adresse på lageret og eventuelt lossehavn**: —
17. **Periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen**: 5. til 20. 10. 1992.
18. **Sidste frist for leveringen**: —
19. **Procedure til bestemmelse af leveringsomkostningerne (⁷)**: licitation.
20. **Sidste frist for indgivelse af bud**: 11. 8. 1992, kl. 12.00.
21. **A. I tilfælde af fornyet licitation**:
 - a) sidste frist for indgivelse af bud: 25. 8. 1992, kl. 12.00
 - b) periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen: 19. 10. til 3. 11. 1992
 - c) sidste frist for leveringen: —**B. I tilfælde af tredje licitation**:
 - a) sidste frist for indgivelse af bud: 8. 9. 1992, kl. 12.00
 - b) periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen: 2. til 17. 11. 1992
 - c) sidste frist for leveringen: —
22. **Licitationsikkerhedens størrelse**: 15 ECU/ton.
23. **Leveringssikkerhedens størrelse**: 10 % af det i ecu udtrykte bud.
24. **Adresse for indsendelse af bud (⁸)**: Bureau de l'aide alimentaire, à l'attention de Monsieur N. Arend, Bâtiment Loi 120, bureau 7/46, Rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles (telex 22037 AGREC B eller 25670 AGREC B).
25. **Restitution, der finder anvendelse efter ansøgning fra tilslagsmodtageren**: —

Noter :

- (1) Aktionens nummer skal anføres i al korrespondance.
- (2) Tilslagsmodtageren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren for at aftale, hvilke forsendelsesdokumenter der er nødvendige, samt deres distribution.
- (3) Tilslagsmodtageren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt.

Strålingsattesterne skal indeholde følgende oplysninger :

a) omfanget af stråling af Cæsium 134 og 137

b) jod 131.

Tilslagsmodtageren leverer ved varens levering til den begunstigede eller hans stedfortræder følgende dokumenter :

— phytosanitært certifikat

— oprindelsescertifikat.

- (4) Leverandøren sender en kopi af fakturaen til : MM De Keyzer & Schütz BV, Postbus 1438, Blaak 16, NL-3000 BK Rotterdam.
- (5) For ikke at overbelaste telexen anmodes de bydende om inden den dato og det klokkeslæt, der er fastsat i punkt 20 i dette bilag, fortrinsvis at fremlægge bevis for stillelsen af den i artikel 7, stk. 4, litra a), i forordning (EØF) nr. 2200/87 omhandlede licitationssikkerhed :
 - enten ved aflevering på det kontor, der er angivet i punkt 24 i dette bilag
 - eller pr. telefax til et af følgende numre i Bruxelles : 295 01 32, 296 10 97, 295 01 30, 296 20 05 eller 296 33 04.
- (6) Med hensyn til udformningen af buddene finder artikel 7, stk. 3, litra g), i forordning (EØF) nr. 2200/87 ikke anvendelse.
- (7) Forsendelse i 20-fods containere i henhold til ordningen FCL/FCL. Leverandøren bærer omkostningerne for containerne indtil »stack-stadiet« i containerterminalen i udskibningshavnen. Modtageren bærer alle efterfølgende lasteomkostninger, inklusive omkostningerne ved fjernelse af containerne fra containerterminalen. Artikel 13, nr. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 2200/87 anvendes ikke.

Tilslagsmodtageren skal forelægge speditøren en fuldstændig pakningsliste for hver container med oplysning om antallet af kasser for hvert afskibningsnummer som oplyst i licitationsbekendtgørelsen.

Tilslagsmodtageren skal forsegle hver container med en nummeret forsegling (locktainer), hvis nummer skal meddeles speditøren.
- (8) Kommissionens delegerede, der skal kontaktes af tilslagsmodtageren : se listen offentliggjort i EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 33.

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II

Designación de la partida Parti Bezeichnung der Partie Χαρακτηρισμός της παρτίδας Lot Désignation de la partie Designazione della partita Aanduiding van de partij Designação do lote	Cantidad total de la partida (en toneladas) Totalmængde (tons) Gesamtmenge der Partie (in Tonnen) Συνολική ποσότητα της παρτίδας (σε τόνους) Total quantity (in tonnes) Quantité totale de la partie (en tonnes) Quantità totale della partita (in tonnellate) Totale hoeveelheid van de partij (in ton) Quantidade total (em toneladas)	Cantidades parciales (en toneladas) Delmængde (tons) Teilmengen (in Tonnen) Μερικές ποσότητες (σε τόνους) Partial quantities (in tonnes) Quantités partielles (en tonnes) Quantitativi parziali (in tonnellate) Deelhoeveelheden (in ton) Quantidades parciais (em toneladas)	Acción nº Aktion nr. Maßnahme Nr. Δράση αριθ. Operation No Action nº Azione n. Maatregel nr. Acção nº	Inscripciones complementarias sobre el embalaje Yderligere påskrifter Ergänzende Aufschriften auf der Verpackung Συμπληρωματικές ενδείξεις στη συσκευασία Supplementary markings on the packaging Inscriptions complémentaires sur l'emballage Iscrizioni supplementari sull'imballaggio Bijkomende vermeldingen op de verpakking Inscrições complementares na embalagem
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
A	1 125	A1 : 60	342/92	Bolivia / CAM / 922006 / Cochabamba vía Arica
		A2 : 15	343/92	Bolivia / Prosalus / 925506 / Sucre vía Arica
		A3 : 60	344/92	Perú / Caritas B / 920242 / Lima vía Callao
		A4 : 126	345/92	Perú / Caritas N / 920323 / Ayacucho vía Callao
		A5 : 54	346/92	Perú / Caritas N / 920324 / Ayacucho vía Matarani
		A6 : 30	347/92	Perú / AATM / 921709 / Lima vía Callao
		A7 : 30	348/92	Perú / AATM / 921714 / Arequipa vía Puerto Matarani
		A8 : 120	349/92	Perú / CAM / 922042 / Lima vía Callao
		A9 : 30	350/92	Perú / DKW / 922316 / Lima vía Callao
		A10 : 30	351/92	Perú / SBLB / 924510 / Lima vía Callao
		A11 : 15	352/92	Perú / Prosalus / 925525 / Jaén vía Callao
		A12 : 15	353/92	Perú / Prosalus / 925530 / Arequipa vía Callao
		A13 : 15	354/92	Perú / Prosalus / 925535 / Chachapoyas vía Callao
		A14 : 30	355/92	Perú / Prosalus / 925546 / Lima vía Callao
		A15 : 15	356/92	Perú / Prosalus / 925547 / Lima vía Callao
		A16 : 15	357/92	Perú / Prosalus / 925548 / Lima vía Callao
		A17 : 75	358/92	Brasil / DKW / 922308 / Lajeado vía Rio Grande
		A18 : 360	359/92	Guatemala / Caritas B / 920225 / Guatemala City vía Puerto Quetzal

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		A19: 15	360/92	Guatemala / CAM / 922015 / San Pedro Carcha via Santo Tomas de Castilla
		A20: 15	361/92	Guatemala / CAM / 922019 / Antigua via Santo Tomas de Castilla
B	1 290	B1: 15	363/92	Jordan / Caritas B / 920234 / Aqaba / Expiry date :
		B2: 30	364/92	Liban / SSP / 921302 / Beirouth
		B3: 30	365/92	Liban / SPF / 923307 / Beirouth
		B4: 15	366/92	Bénin / AATM / 921755 / Cotonou
		B5: 90	367/92	Burkina Faso / Caritas B / 920212 / Bobo Dioulasso <i>via</i> Abidjan
		B6: 135	368/92	Burkina Faso / Caritas France / 920506 / Ouagadougou <i>via</i> Abidjan
		B7: 30	369/92	Burkina Faso / SSI / 923006 / Ouahigouya <i>via</i> Abidjan
		B8: 30	370/92	Burkina Faso / SSI / 923007 / Ouagadougou <i>via</i> Abidjan
		B9: 15	371/92	Gambia / Cathwel / 920107 / Kanifing <i>via</i> Banjul
		B10: 15	372/92	Guiné-Bissau / Caritas I / 920619 / Bissau
		B11: 15	373/92	Mali / SSI / 923015 / Souleymane Bougou <i>via</i> Abidjan
		B12: 15	374/92	Niger / Caritas Allemagne / 920410 / Niamey <i>via</i> Lomé
		B13: 45	375/92	Niger / SSI / 923021 / Niamey <i>via</i> Lomé
		B14: 15	376/92	Sénégal / AATM / 921703 / Saint-Louis <i>via</i> Dakar
		B15: 105	377/92	Sénégal / SSI / 923029 / Thies <i>via</i> Dakar
		B16: 15	378/92	Angola / Abla / 929508 / Lobito
		B17: 15	379/92	Congo / SBLB / 924501 / Pointe Noire
		B18: 15	380/92	République Centrafricaine / AATM / 921749 / Bangui <i>via</i> Douala
		B19: 120	381/92	Zaire / Caritas B / 920254 / Kinshasa <i>via</i> Matadi
		B20: 15	382/92	Zaire / AATM / 921700 / Zongo <i>via</i> Douala
		B21: 15	383/92	Madagascar / AATM / 921721 / Antalaha <i>via</i> Toamasina
		B22: 15	384/92	Madagascar / AATM / 921724 / Toliary <i>via</i> Toamasina
		B23: 15	385/92	Madagascar / AATM / 921728 / Toamasina
		B24: 30	386/92	Madagascar / AATM / 921732 / Fianarantsoa <i>via</i> Toamasina
		B25: 15	387/92	Madagascar / CAM / 922035 / Toliary
		B26: 15	388/92	Madagascar / CAM / 922038 / Ambatondrazaka <i>via</i> Toamasina

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		B27: 15	389/92	Madagascar / Caritas France / 924203 / Manakara <i>via</i> Toamasina
		B28: 45	390/92	Moçambique / DKW / 922304 / Vilanculos
		B29: 15	391/92	Moçambique / Caritas France / 924204 / Matola <i>via</i> Maputo
		B30: 180	392/92	Moçambique / Prosalus / 925520 / Beira
		B31: 135	393/92	Malawi / Caritas I / 920615 / Lilongwe <i>via</i> Dar Es Salaam
		B32: 15	394/92	Tanzania / DKW / 922313 / Kigoma <i>via</i> Tanzania
C	465	C1: 105	395/92	India / CAM / 922023 / Bombay
		C2: 15	396/92	India / CAM / 922027 / Sultan's battery <i>via</i> Madras
		C3: 15	397/92	India / CAM / 922031 / Pune <i>via</i> Bombay
		C4: 15	398/92	India / SBLB / 924503 / Tiruchirapalli <i>via</i> Tuticorin
		C5: 15	399/92	India / SBLB / 924507 / Ottapidaram <i>via</i> Tuticorin
		C6: 15	400/92	India / Somedi / 926502 / Bombay
		C7: 15	401/92	India / Somedi / 926506 / Bombay
		C8: 90	402/92	Pakistan / Cathwel / 920111 / Karachi
		C9: 180	403/92	Vietnam / Oxfam B / 920825 / Ho Chi Minh
D	425	D1: 234	1216/91	Haïti / Caritas N / 910362 / Port au Prince
		D2: 51	1217/91	Haïti / Protos / 911523 / Port au Prince
		D3: 15	1219/91	Zaire / Cinterad / 913446 / Kinshasa <i>via</i> Matadi
		D4: 125	1220/91	Angola / DWH / 912804 / Sioma <i>via</i> Durban

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2089/92

af 23. juli 1992

om konstatering af en alvorlig krisesituation på markeder for ferskner

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt
og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 1754/92⁽²⁾, særlig artikel 19a, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af artikel 19a, stk. 1, i forordning (EØF)
nr. 1035/72 er fastsat, at såfremt de noteringer, som i
henhold til artikel 17, stk. 1, meddeles Kommissionen for
et givet produkt og for et af de repræsentative markeder
ifølge artikel 17, stk. 2, i to på hinanden følgende
markedsdage er lavere end opkøbsprisen, forhøjet med
5 % af basisprisen, konstaterer Kommissionen omgående,

at markedet for det pågældende produkt er i en alvorlig
krisesituation;

dette var tilfældet i Spanien fra den 16. juli 1992 og i
Portugal fra den 17. juli 1992 for så vidt angår ferskner;
det skal derfor konstateres, at markedet for dette produkt
er i en alvorlig krisesituation —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det konstateres, at markedet for ferskner er i en alvorlig
krisesituation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. juli 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 23.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

Underretning om ikrafttrædelsesdatoen for aftalen med Østrig om videreførelse af aftalen om gensidig oprettelse af toldkontingenter for visse kvalitetsvine⁽¹⁾

Den 29. Juni 1992 meddelte Republikken Østrig, at den havde afsluttet de nødvendige interne procedurer med henblik på ikrafttrædelsen af aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Østrig om videreførelse af aftalen om gensidig oprettelse af toldkontingenter for visse kvalitetsvine. Som følge heraf trådte aftalen i kraft den 1. juli 1992.

⁽¹⁾ EFT nr. L 160 af 13. 6. 1992, s. 25.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets direktiv 92/48/EØF af 16. juni 1992 om fastsættelse af minimumshygiejneregler for fiskerivarer fremstillet om bord på visse fartøjer i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), i direktiv 91/493/EØF

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 187 af 7. juli 1992)

Side 43, Bilag I:

— Nr. 3, anden linje:

i stedet for: »Vaskning af varerne skal foretages med»

læses: »Når fisken vaskes, skal anvendes»

— Nr. 4, tredje linje, sidste ord:

i stedet for: »bløddele»

læses: »køddele»

— Nr. 5, anden linje (to gange)

i stedet for: »kuldebehandling»

læses: »køling»

— Nr. 8, de to sidste punktnummer, affattes således:

»Indvolde og dele, der kan være sundhedsfarlige, skal fjernes og holdes adskilt fra konsumvarer. Lever, rogn og mælke til konsum ises eller nedfryses.»

— Nr. 9, anden linje:

i stedet for: »installationer»

læses: »udstyr»

— Nr. 10 affattes således:

»10. Det personale, som håndterer fiskerivarerne, skal iagttage god renlighed med hensyn til både påklædning og personlig hygiejne.»

Side 44, Bilag II:

— Nr. 1:

I første linje udgår ordet »isolerede»

— Nr. 6, første linje:

i stedet for: »aflåsede»

læses: »aflukkede»